

Publicerad 2023-02-04 18:37 av Lasseman

inspirerad av sagan om isfolket. (Målningen är min egen och målad av mig själv)

Ett andetag i tiden

Diset i den tidiga gryningen

som ligger där likt en dödens svepning

över skogs mossen

är mina forn nordiska förfäders andedräkt

som stannat kvar i tiden

men fastnat i en annan dimension.

Här står en ensam häger

och hänger med huvudet

om än så stolt

uppe i trädkronorna blickar en korp

ut över nejderna

bort om myren mellan tallarna

ser jag ett par hjort ögon

som undersöker mig men fortsätter dock

att äta av den bördiga jorden

när jag inte utgör något hot.

Två vargar står i skogs brynet

även dom har stannat upp
i magins skådespel här
och mest av nyfikenhet ger dom ifrån sig
ett yl som hörs över världen
åter sänker sig tystnaden över
över skogs mossen.

Men lyssnar man riktigt noggrant
så hör man mina förfäders sista rop
i tiden i en annan dimension
där dom ropar mitt namn
i diset och det är det som vargarna svarar på.

Forntid möter nutid
i bara en vindpust i diset
som stannat kvar likt ett eko
för att bemöta framtiden.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lasseman med Poeter.se id #12011 innehar upphovsrätten